



- [Mistři klasické hudby](#)



úterý, 22. březen 2022

## Pražské múzy uvítaly Duo Destinn v bohatém programu se světovou premiérou

Napsal(a) [Marta Tužilová](#)

Komorní **Duo Destinn** je dílem spolupráce mezzosopranistky **Evy Garajové** a flétnistky **Žofie Vokálové**, kde zvolený název chce připomínat naši nejslavnější pěvkyni Letos prvním koncertu Pražských múz v kostele sv. Vavřince ve středu 16. 3. vévodila Meleté, podle řecké mytologie múza vynalézavosti, myšlenky a meditace a v tomto duchu její hostitelka a zakladatelka cyklu Eva Garajová také provázela. Žofie Vokálová ozvláštnila své vystoupení pečlivým střídáním příčné a altové flétny, aby všechny nastudované skladby vyzněly zcela autenticky.

Program byl sestaven zejména z originálních kompozic pro zpěv a flétnu, jediná výjimka byla zařazena hned v úvodu: píseň Georga Friedricha Händela Sono liete fortunate byla úpravou původního Tria HWV 194 pro 2 barokní flétny a basso continuo. Sólové party podaly pěvkyně s flétnistkou nejprve ve volném vážnějším ušlechtilém tónu, další část jim dala příležitost k pěknému rychlejšímu a dramatičtějšímu projevu s výrazovou i technickou jistotou. Barokní velkolepost zazněla i ve výběru z flétnové sólové Partity a moll BWV 1013 Johanna Sebastiana Bacha, jenž Žofie Vokálová uvedla náležitě v plném lesku. Z odkazu

středověké mystičky a skladatelky Hildegardy von Bingen (1098–1179) citlivě upravil pro zpěv a flétnu Michal Müller dvě překrásné antifony – *Karitas habundat* věnované Duchu svatému a *O virtus Sapientie* k oslavě božské moudrosti. Obě skladby vyzývající ke kontemplaci výborně souzněly v hlasu a flétně a daly vyznít velkému citu pro liturgickou poezii, kterou Hildegarda proslula. Dílo Michala Müllera (1956) bylo zastoupeno oblíbeným Kaleidoskopem pro sólovou flétnu v mistrovském podání Žofie Vokáلكové s pečlivým rozlišením náročných sekvencí. První část večera korunovala nová skladba Sylvie Bodorové *Dajori for mezzosoprano and flute*, kterou Duo Destinn uvedlo ve světové premiéře za přítomnosti autorky. Obě umělkyně si výborně rozuměly s tématem i svěbytnou melodikou vycházející z tradic, které skladatelku oslovují. Sylvie Bodorová jako host tohoto koncertu poté přiblížila návštěvníkům svou kompozici inspirací romskou hudbou a tématem matek, které mají stěžejní roli v životě Romů. Skladba *Dajori* se stylovými melodiemi je hlubokým prožitkem a charakteristika romské hudby se v tvorbě skladatelky objevuje již dříve. Bodorová dnes patří k našim neznámějším autorům klasické hudby a její skladby zní na koncertních pódiiích velmi často i v zahraničí. Písně Joaquína Rodriga (1901–1999) uvedly druhou část večera. Překrásný melodický cyklus *Dos poemas* psaný na verše Juana Ramóna Jiménezze kouzlí v písních *Verde verderol* a *Pájaro del agua* s ptačími motivy, které interpretky bravurně a s radostnou lehkostí rozjasnily komorní prostředí kostela sv. Vavřince. Píseň *Écoute, mon cœur* z cyklu *Corbeille de Fruits* André Capleta (1878–1925), blízkého přítele a spolupracovníka Claude Debussyho, zaujala kontrastem s předchozí atmosférou. Byla psána nedlouho před skladatelovou smrtí jako první z uváděného cyklu, hluboké zamyšlení a smutek z ní vyvěrající podaly obě umělkyně s niternou odevzdaností. Jacques Ibert (1890–1962) zanechal pestré dílo s originální poetikou a jeho milostné písně s verši Victora Segalena ze sbírky *Stèles: Mon amante a les vertus de l'eau a On me dit...* jsou toho dokladem. Svěží lyrika s velkým emocionálním vkladem ozdobila proud písní a vrátila posluchače do jasu a radosti. Sólová flétna Žofie Vokáلكové ve virtuózně noblesním podání slavné *Syrinx* Clauda Debussyho se mezi písněmi vyklenula jako pestrá duha. Albert Roussel (1869–1937) zanechal více skladeb rozsáhlejších než komorních, z písní pouze svazek *Deux poems de Ronsard*, op. 26. Verše renesančního básníka Pierre de Ronsarda (1524–1585) inspirovaly skladatele k barvitě osobité kompozici, z níž píseň *Ciel, aer et vens* (Nebe, vzduch a vítr) v precizní interpretaci Duo Destinn zaujal osobitým zpracováním renesančního verše. Závěr patřil známé *Misse brevis* Michala Müllera – liturgické dílo Eva Garajová spolu se Žofíí Vokáلكovou uvedly do posledního tónu výtečně. Koncert, který navázal po delší odmlce na podzimní koncerty Pražských múz, zastoupil svou bohatou dramaturgií téměř koncerty dva. Obě umělkyně prokázaly své vnitřní bohatství a vysokou profesionalitu v celém širokém spektru skladeb v oblouku tří století od baroka po dnešek a připravily návštěvníkům ojedinělý zážitek z originálního souznění hlasu a flétny ve vynikající interpretaci.